

PARAULA I VIDA

Tenir el coratge de voler canviar

En cloure l'Any de la Misericòrdia (2016), el Papa Francesc va recordar que la porta de la misericòrdia de Déu restava sempre oberta i deia que «és temps de mirar cap endavant i de comprendre com seguir vivint amb fidelitat, alegria i entusiasme, la riquesa de la misericòrdia divina. Les nostres comunitats continuaran amb vitalitat i dinamisme l'obra de la nova evangelització en la mesura que la "conversió pastoral", que estem cridats a viure, es plasmi cada dia, gràcies a la força renovadora de la misericòrdia» (Carta apostòlica *Misericòrdia et misera*, 5). Som a la Quaresma i anem fent un camí comunitari eclesial de conversió cap a la Pasqua. L'Evangeli ens diu que Jesús «sabia prou què hi ha a l'interior de cada home» (Jo 2,25), i vol la nostra purificació perquè som temples de Déu. Hem de demanar la gràcia de canviar, de tenir el coratge de voler canviar i convertir-nos, perquè acollim la misericòrdia de Déu i hi volem correspondre amb una vida santa.

És veritat que ens cal la conversió però sembla que no estem gaire disposats a acceptar que fem accions mal fetes, ni tampoc a intentar canviar-les, i encara menys —sembla com una bogeria!— creure que amb

les nostres accions mal fetes ofenem Déu. Quan reconeixem que som pecadors, que ens hem allunyat de Déu, i correm vers la misericòrdia del Pare, ens fem més lliures i creixem com a persones i com a fills de Déu. Perquè realment fem coses mal fetes i ofenem els altres; cooperem al mal del món i, per damunt de tot, ofenem Déu i som uns grans desagrats amb l'immens Amor que Ell ens té. Sota la guia de l'Esperit, deixem-nos interpel·lar, en aquesta Quaresma, per la Paraula de Déu que ens vol més responsables dels nostres actes i de les nostres omissions culpables. L'Església ens proposa que fem penitència, per això ens fa començar la Quaresma deixant que ens imposin la cendra sobre el cap, recordant-nos: «Convertiu-vos i creieu en l'Evangeli!» (Mc 1,15). Confiats en la misericòrdia de Déu, ens hi atrevim?

Un gran Pare de l'Església, **Sant Joan Crisòstom**, Patriarca de Constantinoble (347-407), proposa **cinc camins de conversió** molt eficaços:

1. Primer cal **confessar els propis pecats**. Si un no és prou sincer amb Déu i amb ell mateix, i es dissimula l'abast del mal que hi ha en ell, aquest no canviarà mai perquè no deixa que la llum entri dintre seu.

2. **El perdó de les ofenses** que hem rebut. Si dominem l'orgull i la ira, si oblidem les faltes dels qui ens envolten, atraurem la misericòrdia i el perdó del Pare sobre la nostra vida mal feta.

3. **L'oració fervent i confiada**, que brolla d'un cor que estima Déu i el cerca amb perseverança. Sempre hauríem d'estar en camí d'aprendre a pregar.

4. També té un poder molt gran **l'almoina**, amb el seu nom més actual, que és la solidaritat amb els germans. Si comparteixes el que tens, si ets solidari amb els qui pateixen, trobaràs el perdó i canviarà la teva tenebra en llum.

5. I, finalment, el gran predicador proposa un cinquè camí, que és **la humilitat**. Si som humils i ens fem petits i confiats davant de Déu, atraurem la misericòrdia del Pare, que ens omple amb la seva gràcia i ens fa arribar allà on nosaltres sols, amb les nostres pròpies forces, mai no hauríem pogut.

El Papa Francesc ho sintetitza profundament: «Tot es revela en la misericòrdia; tot es resol en l'amor misericordiós del Pare» (*Misericòrdia et misera*, 1).

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Dia del Seminari

«**A**pòstols per als joves» és el lema d'aquest any en la celebració del Dia del Seminari, el proper 19 de març, solemnitat de Sant Josep. A les comunitats autònomes com Catalunya, en les que no és festiu, el diumenge més proper, el 18 de març.

El Dia del Seminari se celebra des de l'any 1935 amb l'objectiu de suscitar vocacions sacerdotals mitjançant la sensibilització, dirigida a tota la societat, i en particular a les comunitats cristianes.

El Seminari com a institució va sorgir en el Concili de Trento, cercant que els futurs sacerdots tinguin una bona formació. Han de viure i preparar-se junts aquells que aspiren al sacerdoci. Perquè la vocació és personal, però no es viu en solitari. Els nous capellans es preparen vivint en comunitat, per servir millor el dia de demà a les comunitats on se'ls envii.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Dimonis, encara

Al'Evangeli de Marc, que correspon al cicle litúrgic d'aquest any, hi apareixen sovint els dimonis. Jesús en treu d'un home una legió i els envia a ocupar un ramat de porcs que embogeixen i s'estimben (Mc 5,1-20). A la sinagoga de Cafarnaüm, un diable que posseeix un home l'increpa: «Has vingut a destruir-nos?». Jesús se li imposa: «Calla i surt d'aquest home» (Mc 1,21-28).

Als escèptics occidentals d'avui dia, els dimonis ens semblen de pel·lícula. Com si els moderns n'estiguéssim alliberats. Potser no hi són tan visi-

bles, als nostres carrers, però és evident que n'hi ha un munt. Els diables ens tempten i posseeixen. I no cal que els anem a buscar en situacions extremes: el diable de la droga, de l'alcohol i de tota mena d'addiccions. Tampoc cal que l'anem a buscar en la vivència potser menys escandalosa, però igualment esclavitzadora: el dimoni del diner, del poder, de l'ambició, de l'hedonisme que ens fa esclaus de tota mena de plaers. No, no cal que anem tan lluny, a buscar els dimonis. Només cal mirar-nos al mirall: descobrirem la capacitat d'odi que portem a dins per causa de la nostra

identitat política, nacional o cultural. És un dimoni que podreix les relacions laborals, contamina l'ambient familiar, sembla zitzània en les relacions de veïnatge i destrueix la concòrdia en societats plurals com la nostra.

Res no és més difícil, però també més cristià, que enfrontar-se a aquest diable interior que ens fa odiar a aquell que no pensa, sent o viu com nosaltres.

«Calla i surt de dins, diable del nostre petit odi de cada dia!»

Antoni Puigverd

PALABRA Y VIDA

Tener el coraje de querer cambiar

Al cerrar el Año de la Misericordia (2016), el Santo Padre Francisco recordó que la puerta de la misericordia de Dios quedaba siempre abierta y decía que «es tiempo de mirar hacia delante y de comprender cómo seguir viviendo con fidelidad, alegría y entusiasmo, la riqueza de la misericordia divina. Nuestras comunidades continuarán con vitalidad y dinamismo la obra de la nueva evangelización en la medida en que la *“conversión pastoral”*, que estamos llamados a vivir, se plasme cada día, gracias a la fuerza renovadora de la misericordia» (Carta apostólica *Misericordia et misera*, 5). Estamos en la Cuaresma y vamos haciendo un camino comunitario eclesial de conversión hacia la Pascua. El Evangelio nos dice que Jesús *«sabía lo que hay dentro de cada hombre»* (Jn 2,25), y quiere nuestra purificación porque somos templos de Dios. Debemos pedir la gracia de cambiar, de tener el coraje de querer cambiar y convertirnos, porque acogemos la misericordia de Dios y queremos corresponderle con una vida santa.

Es verdad que necesitamos la conversión pero parece que no estamos muy dispuestos a aceptar que realizamos acciones mal hechas, ni tampoco a intentar cambiarlas, y aún menos —¡parece como una locura!— creer que con nuestras acciones mal hechas ofendemos a Dios. Cuando reconocemos que somos pecadores, que nos hemos alejado de Dios, y corremos hacia la misericordia del Padre, nos hacemos más libres y crecemos como personas y como hijos de Dios. Porque realmente hacemos cosas mal hechas y ofendemos a los demás; cooperamos al mal del mundo y, por encima de todo, ofendemos a Dios y somos unos grandes desagradecidos con el inmenso Amor que Él nos tiene. Bajo la guía del Espíritu, dejémonos interpelar, en esta Cuaresma, por la Palabra de Dios que nos quiere más responsables de nuestros actos y de nuestras omisiones culpables. La Iglesia nos propone que hagamos penitencia, por eso nos hace comenzar la Cuaresma dejando que nos impongan la ceniza sobre la cabeza, recordándonos: *«¡Conver-tíos y creed en el Evangelio!»* (Mc 1,15). ¿Nos atreveremos a hacerlo, confiados en la misericordia de Dios?

Un gran Padre de la Iglesia, **San Juan Crisóstomo**, Patriarca de Constantinopla (347-407), propone **cinco caminos de conversión** muy eficaces:

1. Primero, **confesar los propios pecados**. Si uno no es lo suficientemente sincero con Dios y consigo mismo, y se disimula el alcance del mal que hay en él, éste no cambiará nunca, porque no deja que la luz entre en su interior.
2. **El perdón de las ofensas** que hemos recibido. Si dominamos el orgullo y la ira, si olvidamos las faltas de quienes nos rodean, atraeremos la misericordia y el perdón del Padre sobre nuestra vida mal hecha.
3. **La oración ferviente y confiada**, que brota de un corazón que ama a Dios y lo busca con perseverancia. Siempre deberíamos estar aprendiendo a orar.
4. También tiene un poder muy grande **la limosna**, cuyo nombre más actual es solidaridad con los hermanos. Si compartes lo que tienes, si eres solidario con los que sufren, encontrarás el perdón y cambiará tu tiniebla en luz.
5. Y, finalmente, el gran predicador propone un quinto camino, que es **la humildad**. Si somos humildes y nos hacemos pequeños y confiados ante Dios, atraeremos la misericordia del Padre, que nos llena con su gracia y nos hace llegar donde nosotros solos, con nuestras propias fuerzas, nunca habríamos podido llegar.

El Papa Francisco lo sintetiza profundamente: «Todo se revela en la misericordia; todo se resuelve en el amor misericordioso del Padre» (*Misericordia et misera*, 1).

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Trobada diocesana de Vida Creixent, el proper 6 de març a Balaguer

El moviment cristià de gent gran «Vida Creixent» a la diòcesi d'Urgell ha organitzat per al proper dimarts 6 de març la seva trobada anual, que es portarà a terme en el Santuari del Sant Crist de Balaguer. Els grups del moviment a cada parròquia s'han preparat per a aquesta reunió de germanor i intercanvi d'experiències des de fa unes setmanes.

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, presidirà aquesta trobada, que s'iniciarà al matí amb les seves paraules de benvinguda a l'interior del santuari on, més tard, Mn. Pau Vidal farà una presentació de la història, dels trets més importants de l'església i de les obres que s'han dut a terme en els darrers anys, des de 2009 i que van culminar el passat mes de novembre, amb la inauguració de la recuperació de la façana principal i lateral, les més antigues, situades a ponent, i on es considera que hi havia la porta central del temple de Santa Maria d'Almatà, en el segle XI. Es va recuperar el rosetó i es va restaurar la pedra, molt degradada.

El Santuari és un indret molt simbòlic a la diòcesi. Al segle XVII, a causa de la gran devoció cada dia més creixent pels miracles que feia el Sant Crist, s'eixamplà el temple i es posà sota l'advocació de la venerada imatge. A finals del segle XVIII es

va aixecar la volta de la nau principal i es va construir el cambril per al Sant Crist. Durant les primeres dècades del segle XX es construí la façana i la portalada actual. L'any 2016 va ser designat Basílica Menor per part del Sant Pare.

Després de la visita al Santuari, és previst que les Germanes Clarisses facin una representació de l'arribada del Sant Crist a Balaguer.

La Missa solemne serà l'acte central de la trobada, i serà presidida per Mons. Joan-Enric Vives. Després se celebrarà un dinar de germanor.

► **Reunió de preveres de Núria-Cerdanya.** Dilluns dia 12 de febrer va tenir lloc a la Residència de la Immaculada al «Pla de Tartera» la reunió dels preveres de l'Arxiprestat Núria-Cerdanya presidida per l'Arxiprest Mn. Pere Morales. Es van tractar diversos temes d'interès, i s'hi van fer presents els delegats diocesans de Família i Vida, Mn. Josep Montoya i Conxita Salvadó.

Els delegats van presentar als preveres de l'Arxiprestat el projecte que la delegació està treballant per millorar l'acolliment de les parelles que vénen a demanar el sagrament del Matrimoni per engrescar les noves envers una vivència familiar rica i plena en tots els seus àmbits, a una obertura social i compromesa i a un coneixement de la seva fe, més autèntic, ric i compartit.

La reunió va concloure amb un dinar de germanor a la Residència de Tartera amb les religioses on es van acabar de compartir diversos punts informatius.

► **Donació a Càritas de Sant Julià.** Càritas de la Parròquia de Sant Julià de Lòria (Principat d'Andorra)

va rebre suport del Comú de Sant Julià, que hi va destinar part de la recaptació de la cursa de Sant Silvestre.

El Conseller d'Esports, Pere Pràxedes, va lliurar el dia 7 de febrer als representants de Càritas parroquial de Sant Julià de Lòria un xec per un import de 1.250,50 euros.

La coordinadora dels voluntaris de Càritas parroquial, Sra. Marina Besolí, va explicar que els diners serviran per cobrir les necessitats de les famílies que demanen ajut a l'entitat; sobretot per a la subvenció de les despeses mèdiques, d'activitats infantils, o de serveis com ara la llum o bé per a la compra d'aliments.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Com més relats estem a Jesús, més serenor interior trobem, fins i tot enmig de les tradicions quotidianes» (10 de gener).

@Pontifex: «Qui no sofreix amb el germà que està patint, fins i tot si és diferent d'ell per religió, llengua o cultura, cal que es preguntin sobre la seva pròpia humanitat» (11 de gener).

@Pontifex: «La trobada amb Déu i amb els germans no pot esperar la nostra lentitud i mandra: la invitació és per a avui!» (13 de gener).

@Pontifex: «Treballem junts per acollir, protegir, promoure i integrar qui està obligat a deixar casa seva i viu moments de gran dificultat» (15 de gener).

Activitats d'animació missionera: una manera de motivar la missió *ad gentes*

Els delegats de Missions i directors diocesans de les Obres Missionals Pontificies de Catalunya van fer la seva trobada anual al Monestir de Santa Maria de Poblet, entre el 29 i el 30 de gener. D'Urgell hi va participar el delegat diocesà i director de les OMP diocesanes, Mn. Jaume Soy, i la Sra. Anahí Biorci, membre de la delegació.

La trobada va iniciar-se amb la xerrada de la Gna. Anna Maria Aixalà Ay-mamí, missionera vedruna a Cochabamba (Bolívia) que va presentar la seva experiència missionera i animar els delegats a fer present i a motivar les seves respectives diòcesis el valor de la missió *ad gentes* com a quelcom constitutiu de l'Església.

Els delegats van avaluar junts les diferents activitats que s'havien organitzat a les diòcesis per motivar la Jornada de la Infància Missionera el passat 28 de gener, i van preparar les experiències pastorals per zones que seran compartides en trobades com:

- **La 15a Jornada de formació per a treballadors i voluntaris**, que ha tingut lloc els dies 1 i 2 de març. Aquesta trobada vol ser un espai de formació permanent de les persones que treballen i col·laboren com a voluntaris en les delegacions diocesanes de Missions i direccions diocesanes de les OMP per presentar un servei cada vegada més entusiasta. Compten amb testimonis de missioners que animen a seguir treballant per la missió universal de l'Església i a cercar noves fórmules que facin possible que l'Evangeli arribi a tots els indrets del pla-

neta. Es reflexiona conjuntament per buscar noves vies de cooperació espiritual i econòmica amb les missions.

- **La 15a Trobada Missionera de Joves**, que tindrà lloc dels dies 6 al 8 d'abril. Vol ser un espai de formació, participació i intercanvi d'experiències missioneres de joves. És un encontre dedicat als joves amb l'objectiu d'aprofundir en la dimensió missionera de la fe cristiana oferint com a exemple el testimoni de missioners que un dia van descobrir la crida a la vocació missionera.

- **Les Jornades Nacionals de Delegats i l'Assemblea Nacional de les OMP**, que tindran lloc dels dies 21 al 23 de maig. És un moment per intercanviar experiències sobre l'animació, formació i cooperació missionera que es porta a terme a Espanya. En aquestes jornades es presenta la Memòria pastoral i econòmica de les Obres Missionals Pontificies a Espanya. S'elaboren conjuntament les línies d'acció pastoral perquè la dimensió missionera estigui present en la vida ordinària de cada diòcesi. S'impulsa la preparació en les diòcesis de les jornades missioneres: Domund, Infància Missionera, Vocacions Natives, Dia d'Hispanoamèrica i Jornada del Missioner diocesà.

Els participants van tractar altres temes com la relació amb la Comissió Episcopal de Missions de la Conferència Episcopal Espanyola; la promoció de la revista *Gesto* i el desig del Papa Francesc de convocar un Mes Missioner Extraordinari l'octubre del 2019.

Formació de professors de religió

Els dissabtes 27 de gener i 24 de febrer es van dur a terme a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer les dues jornades del curs de formació adreçat als mestres i professors de religió que treballen en l'àmbit dels centres públics i en els concertats. El Dr. Lluís Vicent va ser l'encarregat de fer el programari de formació i de posar-lo en pràctica amb els mestres i professors.

58 educadors i educadores van participar de l'activitat de reciclatge i formació continuada. Al llarg de les sessions de treball es van analitzar els ele-

ments diferencials del paradigma de les intel·ligències múltiples enfront del paradigma tradicional; van cercar l'aprofundiment i van fer pràctiques amb eines específiques per programar experiències de formació integral i integradores amb aquestes intel·ligències múltiples. També es van fer tallers per aprendre la incorporació de metodologies actives (rutines, habilitats diverses per activar el pensament deductiu, tècniques cooperatives entre persones, utilització i creació de mapes mentals) a la programació de les classes de religió.

AGENDA

- **4 de març.** Setmana de les famílies a la diòcesi. Fins al dia 10 de març.
- **5 de març.** Consell Presbiteral, a Balaguer, a les 10.30 h. / Reunió d'Arxiprestos, a Balaguer, a les 16 h.
- **6 de març.** Trobada diocesana de Vida Creixent, al Santuari de Balaguer, a les 10.30 h.
- **7 de març.** Celebració dels 50 anys de la Facultat de Teologia, a Barcelona, a les 10 h.
- **10 de març.** Tallers pràctics de Catequesi, a la Delegació de Catequesi, a Balaguer.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2R 5,1-15a / SI 41 / Lc 4,24-30]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

6. ■ Dimarts [Dn 3,25.34-43 / SI 24 / Mt 18,21-35]. *Sant Feliu de Llobregat*: sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Dimecres [Dt 4,1.5-9 / SI 147 / Mt 5,17-19]. Santes Perpètua i Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Dijous [Jr 7,23-28 / SI 94 / Lc 11,14-23]. Sant Joan de Déu (1495-1550), religiós portuguès, fundador a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, màrtir.

9. ■ Divendres [Os 14,2-10 / SI 80 / Mc 12,28b-34]. Santa Francesca Romana (1384-1440), religiosa viuda, fundadora de les Oblates benedictines. *Sant Feliu de Llobregat*: sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ Dissabte [Os 6,1-6 / SI 50 / Lc 18,9-14]. Sant Simplicí, pa-

pa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Bou, verge, fundadora de les Religioses de l'Assumpció.

11. ■ Diumenge vinent, IV de Quaresma (lit. hores: 4a setm.) [2Cr 36,14-16.19-23 / SI 136 / Ef 2,4-10 / Jo 3,14-21. *Es poden llegir les lectures del cicle A*: 1S 16,1b. 6-7.10-13a / SI 22 / Ef 5,8-14 / Jo 9,1-41 (o bé, més breu: Jo 9,1.6-9.13-17.34-38)]. Sant Eulogi, prevere de Còrdova i màrtir (859); santa Àurea, verge, abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, verge.

Diumenge III de Quaresma (B)

COMENTARI

El lloc de trobada amb Déu és Crist ressuscitat

El llibre de l'Èxode descriu teològicament el Poble de Déu: alliberat de l'opressió d'Egipte, alimentat per Déu en el camí exodal vers la Terra Promesa, i convidat a segellar una Aliança santa amb el seu Salvador.

La secció 20,22-23,19 presenta el «Codi de l'Aliança» precedit i fonamentat pel Decàleg (o «*deu paraules*») que són clàusules d'un Pacte lliurement assumit.

No s'entenen els *deu manaments* sense Ex 19,1s on el Senyor proposa als de Jacob: «*Si observeu la meua Aliança, sereu la meua possessió personal*». A la proposta, el Poble unànimement respongué: *Complirem tot això que diu el Senyor*, que ens ha tret d'Egipte.

Prediquem un Messies crucificat: Pau no parla de «la creu» com a símbol genèric sinó de *la creu de Crist*.

La seva visió, més que el passat del Gòlgota, mira el present de la predicació dels evangelitzadors marcada per la Creu de Crist. L'Apòstol valora *la creu de Crist* com l'expressió definitiva de la gràcia amorosa de Déu.

Per això on tot parla de feblesa, d'*escàndol i absurd*, mostrant *la debilitat de l'obra de Déu* tant al Gòlgota com ara en la predicació apostòlica, en realitat *hi ha un poder superior al dels homes*.

Amb el cp. 2 l'evangeli de Jn entra en l'anomenat «Llibre dels Signes» amb els *senyals/signes* que els sinòptics anomenen «miracles».

L'episodi en què *Jesús es va fer un fuet de cordes i els tragué tots fora del Temple* la tradició sinòptica el situa com a pòrtic del relat de la Passió. Jn l'avança al cp. 2.

Als sinòptics la cita és de Jr 7,11: *El meu Temple serà anomenat casa d'oració per a tots els pobles*; a Jn la cita profètica es refereix a Za 14,21 *No hi haurà cap més negociant al Temple del Senyor*.

Una bona clau de lectura és llegir Jn 2 com avançament del resultat de l'obra de Jesús:

a) ens dona un *vi* (símbol de salvació a Canà) en quantitat i qualitat totalment superior al fins ara experimentat (v. 1-12).

b) L'antic lloc preferent de trobada amb Déu —el Temple de Jerusalem—, més que purificat, queda substituït pel *santuari del seu cos* ressuscitat que és el definitiu i perfecte *Temple* de l'encontre amb Déu (v. 13-25).

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 20,1-17) (Versió abreujada)

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules:

«Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi.»

«No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte.»

«Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sigui d'ell.»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.

Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Són més desitjables que l'or fi, / més que l'or a mans plenes; / són més dolços que la mel regalimant de la bresca. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,22-25)

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 2,13-25)

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare.» Els deixebles recordaren allò que diu l'Esriptura: «El zel del vostre temple em consumia.» Llavors els jueus el van interrogar: «Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies.» Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos. Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'Esriptura i en aquesta paraula de Jesús. Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou què hi ha a l'interior de cada home.

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 20,1-17) (Versión abreviada)

En aquellos días, el Señor pronunció estas palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí. No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Recuerda el día del sábado para santificarlo. Honra a tu padre y a tu madre, para que se prolonguen tus días en la tierra, que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometerás adulterio. No robarás. No darás falso testimonio contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo. No codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de tu prójimo.»

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Señor, tú tienes palabras de vida eterna.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye a los ignorantes. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

El temor del Señor es puro / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Más preciosos que el oro, / más que el oro fino; / más dulces que la miel / de un panal que destila. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,22-25)

Hermanos:

Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necedad para los gentiles; pero para los llamados —judíos o griegos—, un Cristo que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,13-25)

Se acercaba la Pascua de los judíos y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les espació las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí: no convirtáis en un mercado la casa de mi Padre». Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora». Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?». Jesús contestó: «Destruid este templo, y en tres días lo levantaré». Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?». Pero él hablaba del templo de su cuerpo. Y cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y creyeron a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús. Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba a ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.